

inde paa at inddrage Grundejernes Formue ved Beskatning. Der er altsaa slaaet Bom for enhver Forventning i saa Henseende.

Det gjorde mig trist i Sindet at høre dette, da saa altsaa enhver Mulighed for at faa gennemført en Skatteomlægning her i Danmark, der socialt betyder noget, var udelukket. Thi paa dette Omraade betyder det ingenting, om vi tager Ejendomsskylden, som den er foreslaaet, eller vi deler den i to Dele. Jeg tillægger det ingen mærkbar social Betydning. Men jeg trøster mig til, at man ikke behøver at tage den Slags Paastande alt for højtideligt. Det er jo Konservatismens Lod i Politik altid at komme bagefter, og det er jo ogsaa dens Lod — det ser vi bekræftet Gang paa Gang —, at Udviklingen tvinger de Konservative Tid efter anden til at gaa med, og saa er der altid det glædelige derved, at naar de er gaaet med, er de overordentlig glade derved og roser sig af, at det egentlig er dem, der har gennemført det, der er Tale om. Det vil gaa akkurat ligedan med Ejendomsskatteerne. Udviklingen gaar sin Gang, Tidens Forhold kræver andre Grundskatter end dem, man har nøjedes med tidligere, og det konservative Folkeparti, der nu saa indtrængende advarer mod at eksperimentere med Skatterne, vil sikkert opleve den Dag — hvis da Partiet kan holde sammen saa længe —, da de vil komme til at udtale Glæde over, at de har været med til at gennemføre en Omlægning af Skatten, der havde en heldig social Virkning i vort Folk.

Venstre har altsaa gjort det første Skridt, og det er det, jeg udtalte min Glæde over. Venstres Finansminister har anerkendt, at det letter Adgangen til Jord og medfører en retfærdigere Skattefordeling at gaa bort fra den nuværende Ejendomsskyld. De har givet os den lille Finger, og jeg er sikker paa, at vi tager hele Haanden, naar bare vi gør et energisk Arbejde. Vi tager hele Haanden paa den Maade, at vi ude i Befolkningen skaber en Forstaaelse af, at Overgangen til Grundskat er en Skatte-reform med større sociale Virkninger, større Betydning for vort Folk end Skat paa Spillekort og Chokolade eller andre søde Skatter, som den højtærede Finansminister kan finde paa at foreslaa.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann gjorde en Bemærkning om, hvad man egentlig forstaar ved arbejdsskabte Værdier, og udtalte, at det ikke var let at skelne arbejdsskabte Værdier fra virkelige Grundværdier. Jeg tror, hvis man tager rent praktisk paa Tingene, er det ikke saa vanskeligt. Havne-anlæg og meget andet er Værdier, som er skabt ved menneskeligt Arbejde, men der er det at bemærke, at saadanne arbejdsskabte Værdier frembringer Grundværdier ogsaa paa Ejendomme, som der ikke er gjort noget ved. Og det vil jeg gerne have Lov til at sætte en Streg under, at netop den Slags arbejdsskabte Værdier virker over det hele, og de Jordværdier, der derved frembringes, bør Samfundet have en første Ret til at beskatte.

Om de andre Skattelovforslag, som her behandles, skal jeg kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Om Stempel-skatten vil jeg anføre den Betragtning, at i mange Tilfælde er det en Omsætningsskat af den mest tyngende Art. Det er en Skattebyrde, der falder paa de Tidspunkter i Skatteborgerens Liv og Virksomhed, hvor deres Modstandsevne er ringest. Jeg tror, at man ogsaa skal tage det Forhold med under sine Overvejelser og ikke gøre disse Omsætningsskatter for store, selv om de paa mange Omraader kan være berettigede.

Paa Spillekortene skal jeg heller ikke ofre nogle Bemærkninger. Det er maaske rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at naar man vil spille Kort, har det ikke saa stort at sige, om man skal give 1 Krone mere eller mindre for det Spil Kort, man skal bruge til den Forretning. Men der er hverken Princip eller Retfærdighed i det. Det vilde maaske være ønskeligt, om den højtærede Finansminister kunde finde en Form, hvorved det var Omsætningen i Kortspil, der kom til at bære Skattebyrden. Hvis man f. Eks. vedtog en Lov, som gik ud paa, at ingen maatte spille Kort, uden at de skulde give til Finansministeren en vis Del af Fortjenesten, akkurat som man nu ved Lovforslaget om Restaurationsskatten siger, at ingen maa flutte sig med at spise paa en Restauration, uden at Finansministeren skal have Penge i Kassen for det, der derved omsættes, vilde det være retfærdigere. Om en saadan